

ನನ್ನ ಕಥಾಪ್ರಸಂಗ

ಕತೆ, ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಓದಿ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಚರಿತ್ರೆಯ ಕೋರ್ಸ್‌ ಸೇರಿಕೊಂಡೆ ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಹರೆಯದ ಹುಡುಗಿ ಕರೆಮಾಡಿ ತಿಳಿಸಿದಾಗ,

- ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಕತೆಗಳನ್ನು ಹವ್ಯಾಸಿ ಸಂಘರ್ಷ ನಾಟಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದರೂ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂತೋಷವಾದದ್ದು, ಒಂದು ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಯ ಹೆಲ್ಲಿಮಕ್ಕಳ ಗುಂಪು ‘ಪದ್ಮಪಾನೀ’ಯನ್ನು ನಾಟಕರೂಪದಲ್ಲಿ ತಂದಾಗ.

ಇಂತಹ ಕಳವು ಫಳನೆಗಳಿಂದಾಗಿ ನನ್ನ ಬರಹಗಳು ಕತೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಯುವಕರಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಆಸ್ತಕೆ, ಕುತ್ತಳಹಲ ಮೂಡಿಸಿದೆ ಎಂಬ ಸಂಗತಿ ಅಂತಹ ಖೂಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ನಾವು ಕಲ್ಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾದ ವಿಸ್ತೃತ, ಶಕ್ತಿ ಇದೆ ಎಂಬ ಅರಿವು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಇನ್ನುಷ್ಟು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದೆ. ಇನ್ನು, ಕತೆ ಕಾದಂಬರಿಗಳಾಗಿ ಕೈಗೊಂಡ ಪ್ರಾಸಾಗಳಲ್ಲಿ, ಮಾಹಿತಿ ಕಲೆಹಾಕುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ, ನಾ ಪಡೆದ ಅನುಭವಗಳು ನನಗೆ ದಾಖಿಲ ಅಪೂರ್ವ ಆಸ್ತಿಯಿಂದೆ ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದೇನೇ ಕೂಡ. ಚರಿತ್ರೆಯ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕಲೆಹಾಕುವಾಗ ಕಂಡುಕೊಂಡ ಆಶ್ಚರ್ಯರ್ಥ, ವಿವರಣೆಗಳಿಂತಲೂ ನನ್ನನ್ನು ಮೂಕವಿಸ್ತೂರ್ಯಗೊಳಿಸಿದೆ. ದುರಧ್ಯಪ್ರವೇಂದರ ಅಂತಹ ನೂರಾರು, ಸಾಮಿರಾ ವಿವರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ ಅಷ್ಟೇ. ಅಲ್ಲವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ, ನನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದ ಎಷ್ಟೋ ವಿವರಗಳು ಅಷ್ಟೇ ಕುತ್ತಳಹಲಕರವಾಗಿದ್ದರೂ, ಓದುಗರೊಂದಿಗೆ ಅವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲವಂಬ ಕೊರಗು ಸದಾ ಕಾಡುತ್ತದೆ.

ಕತೆಗಳ ಕಾರಣ

ಕೆಲವು ಸಾಹಿತ್ಯಸಕ್ತರು ನಾನು ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿನ ಪಾತ್ರಗಳಿಗೆ ಜೀವ ತುಂಬಿರುವದಿಲ್ಲ, ಹಾಗೂ ನನ್ನ ಕಥಾಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ‘ವಕತಾನತೆ’ ನುಸುಳುತ್ತಿದೆ, ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಅವಲೋಕನ:

ತನ್ನ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಓದಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಅಲೀಖಿತ ಇಚ್ಛೆಯ ಜೊತೆಗೆ, ಮೂರು ವಿಭಿನ್ನ ಕಾರಣಗಳಿಂದಲೂ ಕತೆಗಾರ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಅಭಿಮತ:

ತಾನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿರಬಹುದಾದ ವಸ್ತುವಿವರಯಗಳನ್ನು ಓದುಗರಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ (Message and matter),

ಆ ವಸ್ತುವಿವರಯವನ್ನು ಓದುಗರಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸಲು ತಾನು ಹೇಳೆದಿರುವ ಕಥಾಹಂದರವನ್ನು, ಆ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಸ್ವಜನಶೀಲತೆಯನ್ನನ್ನು ಓದುಗರ ಮುಂದೆ ಪರಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಒಬ್ಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ (Creativity).

ತನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕಲಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸುವಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕೃಷಿಕತೆಯನ್ನೂ ಓದುಗರ ಆಸ್ತಾದನೆಗೆ ತೆರೆದಿರುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ (Literary and language skill).

ಕಥಾರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಇವು ಮೂರೂ ಮುಖ್ಯವೇ ಆದರೂ, ಪ್ರತಿ ಕತೆಗಾರನೂ ತನ್ನದೆ ವಿಶಿಷ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಮೂರೂ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ವಸ್ತುವಿನಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಓದುಗರನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಕೆಲವರು ಕಲಾತ್ಮಕತೆಯಿಂದ ಅಥವ ಸ್ವಜನಶೀಲವಾದ ಕಥಾ ಹಂದರದಿಂದ ಆಕರ್ಷಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಕೆಲವರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾವಾಪ್ರಯೋಗವೇ ಹೆಚ್ಚು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು.